

ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΥΧΟΠΑΙΔΗΣ

έρως πόλεμος

24 εικόνες πάνω στην ποίηση του

ΤΙΤΟΥ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Ποιήματα από τον Λυσιμελή πόθο

34 πρόσωπα της ποίησης

ΕΡΩΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής άδειας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Βιβλία τέχνης

Γιάννης Ψυχοπαίδης, *Έρωσ Πόλεμος: 24 εικόνες πάνω στην ποίηση του Τίτου Πατρίκιου, ποιήματα από τον Λυσιμελή πόθο / 34 πρόσωπα της ποίησης*

Επιμέλεια έκδοσης: Ελένη Κεχαγιόγλου

Διορθώσεις: Αντωνία Γουναροπούλου

Copyright© Σ. Πατάκης Α.Ε.Ε.Δ.Ε. (Εκδόσεις Πατάκη)

και Γιάννης Ψυχοπαίδης, 2022

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Σ. Πατάκης Α.Ε.Ε.Δ.Ε.

Αθήνα, Μάιος 2022

ΚΕΤ Ε249 ΚΕΠ 289/22

ISBN 978-618-07-0034-3

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600, 801.100.2665, ΦΑΞ: 210.36.50.069
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΟΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ),
570 09 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, ΦΑΞ: 2310.70.63.55
Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΥΧΟΠΑΙΔΗΣ

24 εικόνες πάνω στην ποίηση του
ΤΙΤΟΥ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Ποιήματα από τον *Λυσιμελή πόθο*

34 πρόσωπα της ποίησης

24 ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ
ΤΟΥ ΤΙΤΟΥ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ *ΛΥΣΙΜΕΛΗ ΠΟΘΟ*

Ο λιτός και πυκνός ποιητικός λόγος του Τίτου Πατρίκιου γίνεται ο ξεναγός μας στα δύσβατα τοπία του έρωτα μέσα από τους δρόμους του κορμιού και τα μονοπάτια του πόθου. Με την επιμονή ενός παθιασμένου φυσιοδίφη ταξιδεύει στη γη που επαγγέλλεται την κυριολεξία ενός θαύματος, αναζητώντας μέσα στη μεγάλη δίψα του έρωτα να βρει νερό στα άνυδρα πηγάδια.

Έφερρες ξανά τη γη μου

Έφερρες ξανά τη γλώσσα μου

Έφερρες πάλι τη ροή του χρόνου

Έφερρες ξανά την πόλη μου

Έφερρες πάλι το όνειρο

Ξανά και ξανά ο ποιητής απευθύνεται στη γυναίκα και κατονομάζει τα στοιχεία του κόσμου του, τη γη, τη γλώσσα, τον χρόνο, την πόλη, τα όνειρα, όλα αυτά που του επιστρέφονται σαν αντίδωρο στο κατώφλι μιας νέας ποιητικής μέρας.

Σε αυτές τις διαδρομές των τραυματισμένων αισθημάτων και στις περιπλανήσεις της ερωτικής ανάστασης, ο πόθος εναλλάσσεται με την πίκρα, η επιθυμία με την παραίτηση, η μοναξιά με την αμοιβαιότητα,

η εγγύτητα με την απομάκρυνση, οι φωνές της νύχτας με τις εκκωφαντικές σιωπές της μέρας.

Ναυαγός στις λεωφόρους των έρημων πόλεων και στις υγρές κάμαρες, φυγός στους μεγάλους δρόμους του ξενιτεμού, εξόριστος στα πέτρινα νησιά του σωφρονισμού, ο ποιητικός λόγος νοσταλγεί την πατριδογνωσία του κορμιού, την πανίδα και τη χλωρίδα της σάρκας, την ανθοφορία των σωμάτων.

Σαν ξεθωριασμένη φωτογραφία χάνεται η μνήμη, η εικόνα του αγαπημένου προσώπου άλλοτε σβήνει μακρινή και απρόσιτη, άλλοτε ζυγώνει κοντινή, τρυφερή και οικεία.

Παγιδευμένα στα σταυροδρόμια των ανθρώπων, στις δυστοπίες της νύχτας και στις εφημερίες του έρωτα, τα συναισθήματα μεταβάλλονται σε ανάμνηση και τανάπαλιν, σαν σε θολό καλειδοσκόπιο, εκεί όπου όλα μεταλλάσσουν κάθε στιγμή τα περιγράμματά τους. Ερείπια των πόλεων, ερείπια των ερώτων, ερείπια των ανθρώπων. Στις ασφάλτους των μεγάλων πολύβουων δρόμων, στην παγερή σιωπή στα ξερονήσια της υπομονής και της ελπίδας, ο ποιητής χάνεται στον χρόνο, ανιχνεύει τις πληγές και τις χαρακιές στο γυμνό, απροστάτευτο σώμα, αναγνωρίζει τα βαθιά σημάδια στην αφιλόξενη γη και ακολουθεί τα ίχνη που άφησαν τα βήματα όσων περπάτησαν πριν απ' αυτόν στον ίδιο χέρσο και σκοτεινό τόπο.

Όμως με το πρώτο σμίξιμο των βλεμμάτων, με την πρώτη τυχαία θωπεία, σαν από θαύμα βγαίνουν καινούρια λόγια από το στεγνό στόμα. Τα ναυαγισμένα αισθήματα αναθαρρούν ξαφνικά και ζωντανεύουν τις μακρινές αναμνήσεις, αναμνήσεις σβησμένες μέσα στου χρόνου το τίποτα.

Η νέα αστραφτερή μέρα φανερώνει και ξαναζωντανεύει μέσα από τα ερείπια τις παλιές, θαμμένες, εύθραυστες λέξεις που βγαίνουν τώρα πάλι στο φως.

Νέα μυστικά μοιράζονται οι άνθρωποι.

Ένα αιφνίδιο άγγιγμα είναι αρκετό για να ξαναγεννηθεί η γεύση μιας στυφής χαράς, να ξαναζεσταθούν από την αρχή οι χαμένες, ακυρωμένες ελπίδες.

Ο έρωτας επανεφευρίσκει τον έρωτα.

Και ο κόσμος, μέσα από το ερωτικό σκίρτημα, μέσα από την αποκάλυψη του άλλου κορμιού, μέσα από τα απροσποίητα νεύματα, μέσα από τις σιωπηλές συνέργειες των σωμάτων, μεταμορφώνεται σε κάτι γήινο, σε απτή ύλη, σε πέτρα, σε χώμα, σε φεγγάρι, σε θάλασσα.

Όλα γίνονται φύση και, μέσα από ένα συμπαντικό αίσθημα, η αγάπη σαν ξαφνική μπόρα ξεπλένει το πρόσωπο του ποιητή και ο άνεμος σαρώνει τη σκόνη των αιώνων από πάνω του.

Αποκαθαρμένοι από καθετί ψεύτικο, χαμένοι στην επικράτεια μιας νέας ηδονής, οι ψυχικά άστεγοι, οι ασθενείς και οδοιπόροι του έρωτα διαχέονται ο ένας μέσα στον άλλον σ' ένα μακρύ ταξίδι από το αγρίμι ως τον άνθρωπο, αναζητώντας τον Παράδεισο στη στροφή του δρόμου.

Οι ανοιχτοί δρόμοι έχουν γίνει για τα βήματά τους.

Γιάννης Ψυχοπαίδης

ΣΗΜΕΙΩΣΗ

Τα ποιήματα του Τίτου Πατρικίου προέρχονται από την πρώτη έκδοση της ποιητικής του συλλογής *Λυσιμελής πόθος*, Εκδόσεις Καστανιώτη & Διάττων, 2008: «Πολλαπλοί κόσμοι» (σ. 15)· «Γυναίκα, I» (σ. 16)· «Γυναίκα, II» (σ. 18)· «Γυναίκα, III» (σ. 20)· «Γυναίκα, IV» (σ. 22)· «Γυναίκα, V» (σ. 24)· «Σαββατοκύριακο» (σ. 26)· «Ευγνωμοσύνη» (σ. 28)· «Σχέδια στη νύχτα, XIV» (σ. 30)· «Τα ορυχεία» (σ. 32)· «Ίαση» (σ. 36)· «Διπλή σελήνη» (σ. 40)· «Τέλος του καλοκαιριού, I» (σ. 42)· «Το φταιξιμο» (σ. 46)· «Ένα γράμμα» (σ. 48)· «Βίλλα του Αδριανού» (σ. 52)· «Έτη φωτός» (σ. 54)· «Εκβολές» (σ. 56)· «Χιλιετηρίδες» (σ. 58)· «Ρόδα αειθαλή» (σ. 61).

Δεν φτάνει μία μόνο γλώσσα
για να χειρίζεσαι τα πράγματα
και πιο πολύ δεν φτάνει
για να κρατήσεις, να χάσεις έναν άνθρωπο.
Προπάντων δεν φτάνει μοναχή της
η γλώσσα του κορμιού στον έρωτα
χρειάζονται δυο και τρεις και παραπάνω
γλώσσες με λόγια, με σχέδια,
με χρώματα, με μουσική.
Γνωρίζουμε, ψηλαφούμε, γνωριζόμαστε
μέσα σε κόσμους πολλαπλών γλωσσών.